

Лорейн Льюїс підкорює Голлівуд

Лише кілька тижнів тому ми повідомляли, що улюблениця Голлівуду, Лорейн Льюїс, отримала другорядну роль у моторошній екранізації казки «Спляча красуня», а вже сьогодні маємо ще одну новину: Лорейн затвердили на головну роль Гейвен у стрічці від телеканалу HBO за бестселером *New York Times* «Дим над водою»! Її партнером по знімальному майданчику стане Самуеле Ромео Россі, усіма обожнюваний італієць, чий кінодебют у картині «Молоді та вродливі» глибоко врізався в пам'ять. Зйомки стартують цього літа, та нам уже не терпиться побачити цю парочку на великому екрані.

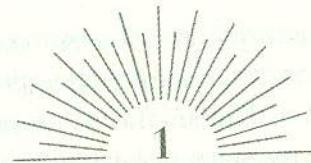
Для Самуеле це третя велика роль у кар'єрі, натомість Лорейн уже стала невід'ємною частиною голлівудського кінематографу та його яскравих проєктів. Короткою, але незабутньою появою у стрічці «Перш ніж ти підеш» акторка розкрила весь потенціал своєї широкої емоційної палітри, а згодом підкорила наші серця головною роллю у фільмі «Люба, мила невинність». І недарма вона здобула за цю картину премії *BAFTA* та *People's Choice Awards*. І досі шкірою пробігають мурашки на згадку про той фільм і її гру!

«Це неймовірно — мати нагоду зіграти головну роль у такому омріяному проєкті, особливо разом із таким талановитим актором, як Самуеле», — розповіла двадцятиоднорічна акторка в інтерв'ю для нас про участь

у кінострічці «Дим над водою», а також відповіла на одне з найважливіших запитань. «Так, мені справді пропонували головну роль у “Тернах Аврори”, і впевнена, це була б захоплива можливість. Але на той час я вже підписала контракт з HBO. Мені хотілося уникнути накладок у графіку та й щиро віриться, що Сесілія Джеймс стала кращим вибором — вона просто неймовірна!»

Ми переконані, що на нас чекає ще чимало цікавого, хоча доведеться заpastися терпінням, доки побачимо Лорейн у ролі Гейвен. Та, як то кажуть: очікування задоволення — вже задоволення!

Які б ролі її не чекали в майбутньому, ми бажаємо великих успіхів у зйомках стрічки «Дим над водою» і з упевненістю можемо сказати: Лорейн Льюїс підкорює Голлівуд, і ми від цього в захваті!

Гори ясно, сонечку

Лорейн

Я спопелію. Щомиті здавалося, що от-от звалюся і спалахну полум'ям.

— Та чорт забирай! — вилаялася я, марно пориваючись вхопити повітря й жваво обмахуючись рукою. — Увесь час я думала, що всі перебільшують, але дідько, це ж... дідько. — Я вже не тямилася, що мені потрібніше: ковток повітря чи те, що загасить полум'я в роті.

Я тоді брала участь у зйомках американського шоу «Додамо гостроти», яке останніми роками набуло шаленої популярності. Ідея полягала в тому, що учасникам дають різноманітні гострі закуски й страви, а потім ставлять пікантні запитання. *Пікантні* в усіх сенсах цього слова.

Ведучий шоу, Кріс Джонс, реготав з мене, розвалившись у бірюзовому кріслі. А я тим часом, аби не заверещати, впивалася нігтями в рожеву оббивку дивана. Якби не пекельний біль, я б точно у нього щось пожбурила. Але серветки довелося приборегти, адже на мене чекали ще два гастрономічні сюрпризи.

Від самої думки, що стане ще гостріше, з моїх вуст зривається мученицький стогін. Сині чипси *Takis* уже

були суцільним пеклом, не кажучи вже про *Habañero*, якими щороку пригощають на Супербоулі*.

— Це не смішно, Крісе! Як ти це терпиш? Як у тебе взагалі стає духу щоразу повертатися сюди і з доброї волі йти на ці тортури?

— Такі вже жертви заради цікавих бесід, — Кріс витер з чола уявний піт і сьорбнув молока через соломинку з рожевим фламінго.

Я вже стільки разів осушувала свою чашку, що втратила лік.

— Спершу мені кортіло забрати ту соломинку з милою пандою, але ця тваринка, певно, повік би нагадувала мені сьогоднішні тортури. — Я похитала головою. Ні за які скарби світу я не піду на це знову. Ніколи. За жодних обставин. Я глянула в камеру і промовила: — Сесіліє, вибач, що вихвалялася, наче впораюся з цим завиграшки. Та здаюся, прошу, врятуй мене.

Щокою скотилася сльоза, та я, сміючись, змахнула її чистою серветкою. На хвильку відкинула голову назад і спробувала зосередити погляд на порожній стелі. Бо якби глянула на студійне світло, очі б сльозилися ще дужче.

— Допоможе, якщо я скажу, що досі жодна жінка не здавалася?

— Ані краплі, бо тепер я згораю не лише від вогню в роті, а й від сорому, що можу стати першою, хто не дійде до кінця. Жіноча сила, бачте, і все таке. — З моїх вуст знову зірвався сміх, який нагадував радше схлипування. — Знаеш, Крісе, я завжди обожнювала

* Фінальна гра чемпіонату Національної футбольної ліги (НФЛ).

цю програму. Мало хто ставить гострі запитання з такою повагою, як ти, але зараз... зараз тут повагою і не пахне, це знущання!

Із-за камер долинуло хихотіння знімальної групи, і я кинула погляд на затишну кімнату за ними. Коли я ступила всередину, мене відразу огорнуло відчуття затишку, ймовірно, завдяки кумедним меблям. Та початкове зачарування неоновими барвами розвіялося без сліду. Принаймні в мене. Натомість члени знімальної групи скалили зуби. А з ними і Карла, котра неабияк привертала увагу своєю кобальтовою блузкою. Карла була особистою помічницею мого менеджера Гріффіна і мріяла колись заснувати власну управлінську агенцію. Поки що їй доводилося працювати на інших, проте з кожним днем вона брала на себе все більше відповідальності. Як-от супроводжувати мене до Лос-Анджелеса. Поруч із нею світ шоу-бізнесу видавався значно стерпнішим.

— Готова до передостаннього шматочка? — звів брови Кріс.

— А в мене є вибір? — заскиглила я.

— Ти можеш зупинитися коли завгодно.

— Ага, і вилетіти як перша, хто здався? Та нізащо. Гаразд, заплющую очі й уперед. — Тремтливими руками я вхопила крекер і вмочила його в соус, бо, ясна річ, після надгострих закусок ішов соус, що являтиметься мені в нічних кошмарах. Можливо, мені лише здавалося, та в пальцях уже відчувалося поколювання. Серце закалатало швидше, доки погляд впивався в етикетку. — *Widow Maker**? Лишенько,

* «Вдовотворець» (англ.); так називають і надгострий соус, і смертельний серцевий напад.

це точно нічого доброго не віщує. — Я зробила глибокий вдих і відкусила маленький шматочок. Тільки-но соус торкнувся губ, як знову все запалало. І, на жаль, щомиті ставало дедалі гірше.

— Лорейн, сьогодні ми зібралися не лише для того, щоб обговорити фільм «Терни Аврори», який незабаром виходить у прокат. Ти ж нещодавно завершила участь у зйомках «Дим над водою». Хоч це й не перша твоя головна роль, але поки найбільша. До того ж у фентезійному епосі від гіганта кіновиробництва *HBO*. Які враження в тебе лишилися після завершення?

Якщо чесно, я почувалася мов вичавлений лимон. Цю роль мені запропонували на початку минулого року. То була неймовірна нагода. І не лише тому, що йшлося про екранізацію бестселера *New York Times*, а насамперед через амбіції *HBO*. Вони прагнули повторити успіх «Гри престолів», тож, окрім «Дому дракона», планували створити щось нове, що підкорить серця глядачів. Однак перед зйомками в цьому проекті я ще встигла зіграти другорядну роль у стрічці «Терни Аврори» — моторошній адаптації «Сплячої красуні», — що й зробило рік надзвичайно виснажливим. Після завершення роботи над «Авророю» в мене залишалися тільки вихідні, щоб спакувати валізи в Шотландії та вирушити до Хорватії, де вже починалися зйомки з *HBO*. Щойно й цей проект завершився, розпочався промо-тур «Аврори», і хоча я головної ролі не грала, моя присутність була необхідною.

Але після прем'єри я нарешті висплюся. Щонайменше тиждень, а може, й цілий місяць. Щоб було вдосталь. Бо якщо «Дим над водою» вдало стартує в листопаді — якраз до холодної та похмурої пори

року, — то навесні все продовжиться. Зйомки, інтерв'ю, і так по колу. Знову й знову. І знову. У мене запаморочилося в голові. Цього разу не лише від полум'я, що досі палало в роті.

Та я нічого з того не промовила, натомість натягнула широку усмішку й відповіла:

— Для мене велика честь зіграти цю роль, справді. Гадаю, немає нічого складнішого за хорошу екранізацію книжки, бо глядачі не очікують іншого. Адже більшість уже знайома з історією й чекає, що ми відтворимо її до найменших деталей, але, на жаль, це неможливо з багатьох причин... чорт забирай! — Я закашлялася і знову потягнулася за молоком. Холодна рідина полегшила мої страждання бодай на мить. — Тож навіть якщо не все вдалося передати в точності, ми виклалися на повну. Я цілком віддалася цій ролі, і з того, що вже бачила, це була найкраща акторська гра в моїй кар'єрі. Хоча жоден персонаж мені не відгукувався так глибоко, як Квінн у картині «Люба, мила невинність». І досі я питаюся цією роллю найбільше.

Фільм «Люба, мила невинність» став для мене проливом, хоча й забрав чимало емоційних сил. Зрештою, я грала дев'ятнадцятирічну дівчину, яка закохалася у старшого чоловіка. І той поволі, але впевнено ліпив із неї саме ту жінку, яку волів бачити поряд. Оскільки Квінн зростала без батька, саме в цьому чоловікові вона віднайшла ту любов, що досі не знала. Грати роль особливо непросто, коли сам пережив щось подібне.

— І незабаром шанувальники зможуть особисто оцінити стрічку «Дим над водою», — повела я далі, знову закашлявшись. — На момент виходу інтерв'ю перший